

ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ້າ

ການເປີດເຜີຍການປະຍຸກຕາໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນ:

ຄວາມໝາຍເຊິ່ງພະຍາກອນຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ແລະຂະບວນການປະຕິຮູບສະໄໝໃໝ່

Jeff Pippenger

2024-03-01

ເຄິ່ງທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີເກົ້າ ລະບຸເຖິງແກ່ທຶກ ຊຶ່ງເປັນວິບັດປະການທຳອິດ, ແລະເຄິ່ງຫຼັງຂອງບົດນັ້ນລະບຸເຖິງແກ່ທຶກ ຊຶ່ງເປັນວິບັດປະການທີສອງ. ແກ່ທຶກສອງນີ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງເດັ່ນໃນແຜນພູມຜູ້ປະກາດປີ 1843 ແລະ 1850. ເມື່ອພຣະຄຳພີກຳຂັດທ້າຍຂອງດານີເອນ 11 ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1989 ພ້ອມກັບການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບຂອງໜຶ່ງແສນສັໜິນສີພັນກໍໄດ້ລົ້ມຕົ້ນ.

ໃນບັນດາຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນປີ 1989 ນັ້ນ ມີການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ, ແລະວ່າການເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ຂະໜານກັນ. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງ, ແລະດັ່ງນັ້ນປະຫວັດສາດສັກສິດທຸກຕອນ, ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບອັນສັກສິດ, ລ້ວນສະແດງໃຫ້ເຫັນການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອາລະສຸດທ້າຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສັໜິນສີພັນຄົນ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວອັນຊົງລົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອຂະບວນການປະທັບຕາລົ້ມຕົ້ນ, ການປະພຶມຂອງຜົນລະດູປາຍກໍລົ້ມຕົ້ນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ. ການເປີດຜະເຜີຍການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບໃນປີ 1989, ຕິດຕາມດ້ວຍການເປີດຜະເຜີຍພຣະຄຳພີກຳຂັດທ້າຍຂອງດານີເອນບົດທີສິບເອັດໃນປີ 1992, ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຍາກາດແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານ ດັ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນສະເໝີເມື່ອຄວາມຈິງໃໝ່ແລະຄວາມຈິງສຳລັບປັດຈຸບັນຖືກເປີດຜະເຜີຍ.

ໃນການຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງຂອງຫຼັກຂັດທ້າຍໃນ Daniel 11, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງວ່າ ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມນອກຮົດ, ເມື່ອຖືກນຳມາປະກອບກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມສັນຕະປາປາ, ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງພະຍານສອງປາກ, ໄດ້ບົ່ງຊີ້ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່. ກົດເກນແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາກໍໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນຕໍ່ຕ້ານຄວາມຫຼົງຜິດ ແລະເພື່ອບົ່ງຊີ້ພ້ອມທັງສະຖາປະນາຄວາມຈິງ. ກົດເກນທີ່ຄົ້ນຄວ້າ ທຸກເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບຍ່ອມຂະໜານກັບເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບອື່ນໆ, ແລະກົດເກນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນ, ໄດ້ກຳນົດເປັນສິລາຫຼັກແຫ່ງກົດເກນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍກົດເກນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ, ນຳໃຊ້, ແລະຕົວພິມເຜີຍແຜ່ ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຂະບວນການ Millerite.

ຫຼັກການແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊັ້ນ ໂດຍເປັນກົດເກນນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກເພື່ອຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສັໜິນສີພັນ, ເພາະພວກເຂົາຄືຂະບວນການແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ແລະ ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດທີສາມ

ກໍຄືຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ຫຼັກການແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປໃຊ້ສາມຊົນນັ້ນ
ໄດ້ຖືກລະບຸໂດຍສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ
ນານກ່ອນທີ່ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດທິສາມຈະມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ເພາະພຣະອົງປາຖະໜາໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ
ຈະສາມາດຮັບຮູ້ຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການມາເຖິງຂອງວິບັດທິສາມໄດ້ໂດຍງ່າຍ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງເກົ່າແກ່ຂອງ Jeremiah.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນພະບຸລຸດຜູ້ບຸກເບີກກ່ຽວກັບແກ່ທິຫ້າແລະແກ່ທິຫົກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນ
Revelation ບົດທີ 9 ນັ້ນ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຕອນໜຶ່ງໃນພຣະທຳ Revelation
ທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນຈາກປະຫວັດສາດຢ່າງໜັກແໜ້ນແລະຊັດເຈນທີ່ສຸດ. Uriah Smith
ເລີ່ມການນຳສະເໜີຂອງລາວກ່ຽວກັບ Revelation ບົດທີ 9 ໂດຍໃຊ້ຖ້ອຍຄຳຂອງນັກປະຫວັດສາດ Keith
ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນຈຸດນັ້ນໂດຍຕັ້ງ.

"ສຳລັບການອະທິບາຍແກ່ການ, ພວກເຮົາຈະອ້າງອີງອີກຄັ້ງຈາກບົດຂຽນຂອງທ່ານ Keith.
ຜູ້ຂຽນຜູ້ນີ້ໄດ້ກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ: 'ແທບຈະບໍ່ມີຄວາມເຫັນພ້ອມອັນສະໝໍ່າສະເໝີໃນບັນດາຜູ້ຕີຄວາມ
ກ່ຽວກັບສ່ວນອື່ນໃດຂອງ Apocalypse ເທົ່າກັບໃນເລື່ອງການນຳໄປໃຊ້ຂອງແກ່ທິຫ້າແລະແກ່ທິຫົກ,
ຫຼືວິບັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງ, ກັບຊາຮາເຊັນແລະເຕີກ.
ມັນແຈ້ງຊັດຢ່າງຍິ່ງຈົນແທບຈະບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້.
ແທນທີ່ຈະມີພຽງຂໍ້ພຣະຄຳພີຂັ້ນໜຶ່ງຫຼືສອງຂັ້ນທີ່ກຳນົດແຕ່ລະຢ່າງ, ພຣະນິມົດບົດທີ່ເກົ່າທັງບົດ,
ໃນສັດສ່ວນທີ່ເທົ່າກັນ, ໄດ້ຖືກໃຊ້ໄປກັບການພັນລະນາຂອງທັງສອງ.' Uriah Smith, Daniel and
Revelation, 495."

ການແບ່ງບົດຂອງໄພພິບັດທີ່ໜຶ່ງແລະທີສອງ ໄດ້ແບ່ງປະຫວັດຂອງໄພພິບັດທີ່ໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
Mohammed. ທາງພູມສາດ ມັນຖືກກຳນົດໄວ້ໃນດິນແດນທີ່ນັກປະຫວັດສາດ Alexander Keith ເອີ້ນວ່າ
ຊາຮາເຊັນ (Saracens), ຊຶ່ງໃນບັດຈຸບັນເຮົາຈະເອີ້ນວ່າ ອາຣາເບຍ. ປະຫວັດຂອງໄພພິບັດທີ່ສອງ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Osman 1 ນັ້ນ ທາງພູມສາດຖືກກຳນົດໄວ້ໃນປະເທດ Turkey
ຊຶ່ງນັກປະຫວັດສາດລະບຸວ່າແມ່ນພວກ Turks. ປະຫວັດຂອງໄພພິບັດທີ່ໜຶ່ງ
ໄດ້ຖືກກຳນົດບ່ອນຕັ້ງແລະສຳເລັດລົງໃນອາຣາເບຍ ອັນເປັນບ່ອນກຳເນີດຂອງ Islam ແລະ Mohammed.
ປະຫວັດຂອງໄພພິບັດທີ່ສອງ ໄດ້ຖືກກຳນົດບ່ອນຕັ້ງແລະສຳເລັດລົງໃນ Turkey
ອັນເປັນບ່ອນກຳເນີດຂອງຈັກກະພັດ Ottoman.

ປະຫວັດຂອງໄພພິບັດປະການທຳອິດ ບົງຊີເຖິງການສົງຄາມທີ່ຖືກມຸ່ງໂຈມຕີຕ່າງໂຮມ
ໂດຍນັກຮົບທີ່ເປັນເອກະລາດ ຊຶ່ງສາຍສຳພັນຮ່ວມກັນພຽງຢ່າງດຽວຂອງພວກເຂົາຄືສາສະໜາອິດສະລາມ.
ປະຫວັດຂອງໄພພິບັດປະການທີສອງ ບົງຊີເຖິງການສົງຄາມທີ່ຖືກມຸ່ງໂຈມຕີຕ່າງໂຮມ
ໂດຍອຳນາດຂອງສາສະໜາແລະລັດທີ່ຈັດຕັ້ງເປັນລະບຽບ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ອາລີເຟດ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນກໍລະນີໃດກໍຕາມ
ທັງການສົງຄາມແບບເອກະລາດຕ່າງໂຮມໃນປະຫວັດທີ່ສະແດງໂດຍ Mohammed
ຫຼືການສົງຄາມແບບຈັດຕັ້ງທີ່ສະແດງໂດຍ Ottoman ຫຼືຈັກກະພັດ Ottoman
ຮູບແບບຂອງການສົງຄາມກໍຄືການໂຈມຕີຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ.
ມັນບໍ່ແມ່ນສົງຄາມທີ່ຕຳເລີນໄປໂດຍການໃຫ້ທະຫານທັງໝົດນຸ່ງເຄື່ອງແບບສັດຽວກັນ
ແລ້ວຈັດທະຫານເປັນແຖວ ແລະເດີນໜ້າເຂົ້າໄປຫາຫ່າກະສຸນ ດັ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວເປັນປະເພນີທາງທະຫານໃນເວລານັ້ນ.
ຄຳວ່າ "assassin" ມີຮາກຖານມາຈາກວິທີການສົງຄາມແບບອິດສະລາມ
ທີ່ໂຈມຕີຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ ແລະໂດຍປົກກະຕິແລ້ວກໍນຳໄປສູ່ການຕາຍຂອງຜູ້ໂຈມຕີດ້ວຍ.

ຄຳວ່າ "assassin" ມີຮາກມາຈາກຄຳອາຣັບ "hashshashin," ຊຶ່ງສືບມາຈາກຄຳວ່າ "hashish,"
ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຢາເສບຕິດຮາຊິຊີ" ຫຼື "ກັນຊາ." ແຕ່ເດີມ

ຄຳນຶກໃຊ້ເພື່ອຮຽກເຖິງກຸ່ມມຸດສະລິມນິຊາຣິສມາອິວິທິມິດສະນະລັບລັບ ແລະ ຄັງໄຄ້ ຢູ່ໃນຕາເວັນອອກກາງໃນຍຸກກາງ. ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນດ້ານວິທີການທີ່ບໍ່ຕາມແບບແຜນ ແລະ ມັກຈະໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ລວມທັງການລອບສັງຫານທາງການເມືອງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ. ມີການກ່າວກັນວ່າ ບາງຄັ້ງພວກເຂົາຈະເສບຮາຊິຊເພື່ອຕຽມຕົວສຳລັບພາລະກິດຂອງຕົນ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການໃຊ້ຄຳວ່າ "hashhashin" ຫຼື "assassins" ໃນໂລກຕາເວັນຕົກ. ກຸ່ມ Assassins ມີບົດບາດເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນຍຸກກາງ ໂດຍຫຼັກແລ້ວຢູ່ໃນເປີເຊຍ ແລະ ຊີເຣຍ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນຄວາມຂັດແຍ້ງທາງການເມືອງ ແລະ ການລອບສັງຫານຫຼາຍກວ່າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ໃນທີ່ສຸດ ຄຳວ່າ "assassin" ໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ພາສາເອຣົບ ບ່ອນທີ່ມັນມີຄວາມໝາຍກວ່າຊ່ອງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງບຸກຄົນຜູ້ດຳເນີນການສັງຫານທາງການເມືອງ ຫຼື ການສັງຫານທີ່ມຶງເປົ້າໝາຍໂດຍສະເພາະ.

ຮູບແບບແຫ່ງການສົງຄາມນີ້ເປັນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນອັນສຳຄັນຂອງວິບັດທັງສາມ, ເພາະບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອົດສະລາມຄືການກໍ່ໃຫ້ເກີດສົງຄາມ. ອົດສະລາມໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກນັ້ນກ່ຽວພັນຢູ່ທັງໝົດກັບການສົງຄາມ, ແລະໃນພຣະນິມິດບົດທີໜຶ່ງ, ອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດທັງສອງແລະວິບັດທີສອງເປັນພາບປະກອບແຫ່ງການສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ. ການສົງຄາມຂອງພວກເຂົາຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ວ່າເປັນການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ, ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະບົດລົງ.

ແລະບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ, ແລະພຣະພິໄລດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ມາເຖິງ,
ແລະເຖິງເວລາຂອງພວກຄົນຕາຍ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຖືກພິພາກສາ,
ແລະເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງປະທານບຳເໜັດແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືພວກສາດສະດາ, ແລະແກ່ພວກວິສຸດ,
ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຳເກງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່;
ແລະເພື່ອທຳລາຍພວກທີ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 11:18

"ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ" ຖືກເຮັດໃຫ້ "ໂກດເຄື່ອງ" ຂຶ້ນ ກ່ອນທີ່ພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາ; ແລະພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ຄື ໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ທີ່ມາເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດສິ້ນສຸດລົງ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ມີຫຼັກໝາຍສາມປະການ; ການທີ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຖືກເຮັດໃຫ້ໂກດເຄື່ອງ, ພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເວລາສຳລັບພິພາກສາຄົນຕາຍທັງຫຼາຍ. ການພິພາກສາຄົນຕາຍທີ່ອ້າງເຖິງໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນການພິພາກສາຄົນຕາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງພັນປີແຫ່ງມົນເລນນຽມ, ແລະບໍ່ແມ່ນການພິພາກສາໄຕ່ສວນຂອງຄົນຕາຍ ທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຊົດເຮົ້າໄວ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຫຼັກໝາຍທັງສາມປະການໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ເຢັດກ່າງຫາກຈາກກັນ ແລະເກີດຂຶ້ນຕາມລຳດັບທີ່ບາກົດຢູ່ໃນຂັ້ນນັ້ນ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມໂກດເຄື່ອງຂອງບັນດາປະຊາຊາດ, ພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຄົນຕາຍນັ້ນ ເປັນເຫດການທີ່ເຢັດກ່າງຈາກກັນ ແລະແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດເຈນ, ໂດຍເກີດຕິດຕາມກັນໄປເທື່ອລະຢ່າງ; ອີກທັງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ມີຄຳເອນຍັງບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ບັນດາປະຊາຊາດກຳລັງໂກດເຄື່ອງຢູ່ໃນບັດນີ້, ແຕ່ເມື່ອມະຫາປະໂຫດຂອງພວກເຮົາໄດ້ສຳເລັດພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານແລ້ວ, ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນ, ສວມເສື້ອຜ້າແຫ່ງການແກ່ເຄື່ອງ, ແລ້ວໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທູດສະຫວັນທັງສີ່ຈະຍັບຍັງລົມທັງສີ່ໄວ້ ຈົນກວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງສຳເລັດພະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານບໍລິສຸດ, ແລະແລ້ວໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະມາ." Early Writings, 36.

ບົດບາດຂອງອິດສະລາມໃນພຣະຄຳພີເລີ່ມສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຄືການກະຕຸ້ນໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂມໂຫ, ແລະພວກເຂົາກະທຳສິ່ງຜິດຜາງທາງສັງຄາມ.
ບົດບາດຂອງອິດສະລາມໃນພຣະຄຳພີເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຄືການນຳໃຫ້ມີຂອງມະນຸດທຸກຄົນໃນໂລກຮ່ວມກັນຕໍ່ຕ້ານອິດສະລາມ, ໂດຍມີອິດສະມາເອນເປັນຕົວແທນ.

ແລະທູດຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ເບີ້ແມ, ເຈົ້າກຳລັງຖືພາ ແລະຈະຄອດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ,
ແລະຈະເອີ້ນນາມຂອງເຂົາວ່າ ອິດຊະມາເອນ; ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຟັງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະເຂົາຈະເປັນດັ່ງລາປາໃນໝູ່ມະນຸດ; ມືຂອງເຂົາຈະຕໍ່ຕ້ານທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕໍ່ຕ້ານເຂົາ;
ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກພົນອັງກິດທັງປວງຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 16:11, 12.

ຄຳວ່າ “ມ” ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ ກໍ່ເຫມືອນກັບສັນຍາລັກທັງປວງໃນພຣະຄຳພີ
ຄືສາມາດມີຄວາມຫມາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ໂດຍຂຶ້ນກັບບໍລິບົດທີ່ມັນຖືກໃຊ້. ໂດຍຫຼັກແລ້ວ “ມ”
ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີເປັນສັນຍາລັກຂອງສັງຄາມ.
ຄຳພາສາເຮັບເຮົາໄດ້ເບິ່ງວ່າ “ຄົນປ່າ” ນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນຄຳທີ່ໃຊ້ສຳລັບລາປາອາຣະເບຍ
ຊຶ່ງມີນິຍົມສຳຄັນທາງຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການ, ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື ລາອາຣະເບຍເປັນສະມາຊິກຂອງວົງ Equidae
ຂອງສັດ, ເຊັ່ນດຽວກັບມ້າ. ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີເກົ້າ, ແລະໃນແຜນພູມສັກສິດທັງສອງຂອງ Habakkuk
(ແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850),
ມ້າຖືກໃຊ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງສັງຄາມທີ່ຖືກແທນໂດຍອິດສະລາມແຫ່ງຄວາມວິບັດທັງສາມ.
ການກ່າວເຖິງອິດສະລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕາມທີ່ຖືກແທນໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ
ແລະໃນພຣະນິມິດ ໄດ້ລະບຸອິດສະລາມໄວ້ກັບສັນຍາລັກຂອງວົງ Equidae (ລາ ຫຼື ມ້າ),
ແລະທັງສອງຕ່າງກັນເປັນບົດບາດຂອງອິດສະລາມວ່າເປັນການນຳສັງຄາມມາສູ່ “ທຸກຄົນ” (ບັນດາປະຊາຊາດ).

ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ NINE ຂໍ້ ELEVEN ລັກສະນະຂອງອິດສະລາມໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້
ເພາະວ່າໃນຄຳພະຍາກອນ ລັກສະນະຖືກສະແດງໂດຍຊື່. ຊື່ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ກະສັດຜູ້ປົກຄອງເໜືອອິດສະລາມ
ສະທ້ອນເຖິງການກ່າວເຖິງອິດສະລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ບ່ອນທີ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າ ລັກສະນະ
ຫຼື ວິນິຍານຂອງອິດຊະມາເອນ “ຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກພົນອັງກິດທັງໝົດຂອງຕົນ.”
ກະສັດຜູ້ປົກຄອງເໜືອອິດສະລາມທັງໝົດ ຄືວິນິຍານຂອງອິດຊະມາເອນ (ກະສັດຂອງພວກເຂົາ) ຜູ້ຊຶ້ງມີຂອງລາວ
“ຕໍ່ຕ້ານທຸກຄົນ”.

ແລະພວກມັນມີກະສັດຄອບຄອງຢູ່ເໜືອພວກມັນ ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງທຸບເຫວເລີກສຸດ
ຜູ້ທີ່ຊື່ໃນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ ອະບາດດອນ ແຕ່ໃນພາສາກຣີກ ທ່ານມີຊື່ວ່າ ອະໂພລີອອນ. ພຣະນິມິດ 9:11

ໃນພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ ຊຶ່ງຖືກແທນຄຳໂດຍພາສາເຮັບເຮົາຫຼືໃນພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາໃໝ່
ຊຶ່ງຖືກແທນຄຳໂດຍພາສາກຣີກ ລັກສະນະອຸປະນິສັຍທີ່ປົກຄອງເໜືອຜູ້ຍຶດຖືສາສະໜາອິດສະລາມ
ຖືກລະບຸວ່າເປັນບໍ່ Abaddon ຫຼື Apollyon ຊຶ່ງໃນທັງສອງກໍ່ຫມາຍເຖິງ “ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ.”
ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ ແມ່ນລັກສະນະອຸປະນິສັຍຂອງອິດສະລາມ
ບໍ່ວ່າຈະຖືກແທນຄຳໃນພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ ຫຼືພັນທະສັນຍາໃໝ່.
ລັກສະນະຈຳເພາະຂອງວິນິຍານທີ່ປົກຄອງຢູ່ພາຍໃນຜູ້ຍຶດຖືອິດສະລາມທຸກຄົນ
ໃນຄວາມກ່ຽວໂຍງກັບສັນຍາລັກຂອງລາ ຫຼື ມ້າ ລ້ວນແຕ່ເປັນອົງປະກອບຂອງຄຳອ້າງອີງຄັ້ງທຳອິດ ແລະ
ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບອິດສະລາມ. ຄຸນລັກສະນະດ້ານພະຍາກອນສອງປະການນີ້ ມີເຄື່ອງໝາຍປະຈຳຕົວຂອງ
Alpha ແລະ Omega. ເມື່ອ Sister White
ລະບຸຊ່າວສານທີ່ນຳເອົາຄົນໜຶ່ງແສນສີເຫຼືອງໃສ່ພັນຄົນໃຫ້ມີຊີວິດຂຶ້ນມາ
ວ່າເປັນກອງທັບອັນຊົງຮີດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ນາງໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:

“ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດໄວ້ຊຶ່ງລົມທັງສີ, ອັນຖືກສະແດງເປັນດັ່ງມ້າທຶກດແຄ້ນ
ຊອກຫາທາງຈະຫຼຸດຜົນ ແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ,
ນຳພາຄວາມພິນາດແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ແຄມຂອງໂລກນັ້ນດອນຢ່າງນັ້ນບໍ? ພວກເຮົາຈະເສຍມຸງ, ເຢັນຊາ,
ແລະດັ່ງຄົນຕາຍບໍ? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປົ່າເຂົ້າໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຍິນຂຶ້ນເທິງຕົ້ນຂອງຕົນແລະມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ ທາງນັ້ນຄັບແຄບ
ແລະ ປະຕູນັ້ນແຄບຍັງ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູແຄບນັ້ນແລ້ວ,
ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດບໍ່ໄດ້.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ລົມທັງສີຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ໃນລະຫວ່າງການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ແລະລົມທັງສີນັ້ນເປັນ
“ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ” ຫຼື “ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ” ໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ. ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ວິບັດປະການທຶສາມໄດ້ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໂດຍນຳ “ຄວາມຕາຍ ແລະ
ຄວາມພິນາດ,” ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງ “ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ,”
ເມື່ອມັນໂຈມຕີແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຜ່າຍວິນຍານ “ຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ບໍ່ຄາດຄິດ.” ໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023,
ວິບັດປະການທຶສາມໄດ້ຕຳເນີນຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງ “ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ” ຂອງມັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງ
“ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ” ຫຼາຍຂຶ້ນອີກ ເມື່ອມັນໂຈມຕີແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຕາມຕົວອັກສອນ
“ຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ບໍ່ຄາດຄິດ.” ການໂຈມຕີອັນບໍ່ຄາດຄິດຄັ້ງທຳອິດໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາ
ແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ແລະການໂຈມຕີເມື່ອມັນດົນມານໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ
2023 ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການສິ້ນສຸດ ຫຼື “ການຜູກບັດ”
ຂອງການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.
ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ຕັ້ງຂອບເຂດແຫ່ງໂລກນັ້ນດອນແທ້ຫຼື?

ໃນແຜນພູມຜູ້ປຸກເບີກອັນສັກສິດທັງສອງ, ອິດສະລາມຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງ
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ຢ່າງເດັ່ນຊັດໂດຍນັກຮົບອິດສະລາມທີ່ຂີ້ມ້າສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ.
ຜູ້ຂີ້ມ້າສົງຄາມຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດໃນຮູບສະແດງທັງສອງຖືຫອກ,
ແລະຜູ້ຂີ້ມ້າທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງ ກຳລັງຍິງບິນ.
ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 9,
ເພາະວ່າໃນປະຫວັດສາດຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງນັ້ນ ດົນບິນໄດ້ຖືກປະດິດຂຶ້ນ
ແລະຖືກນຳໃຊ້ໃນການສົງຄາມເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ໃນການອະທິບາຍຂໍ້ທີ 17 ຫາ 19 ຂອງພຣະນິມົດ ບົດທີ 9,
Uriah Smith ໄດ້ບັນທຶກຄຳຕຳໄປນີ້:

“ສ່ວນຕົ້ນຂອງຄຳບັນຍາຍນີ້ອາດຈະອ້າງເຖິງຮູບລັກຂອງບັນດາຜູ້ຂີ້ມ້າເຫຼົ່ານີ້. ໄຟ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສີ
ໝາຍເຖິງສີເດື່ອງ, ໂດຍທົ່ວໄປວ່າ ‘ແດງດັງໄຟ’ ເປັນສຳນວນທີ່ໃຊ້ກັນຢ່າງຫຼາຍ; ແຈຊິນທ໌, ຫຼື ເຮອາຊິນທ໌,
ໝາຍເຖິງສີຟ້າ; ແລະ ກຳມະຖັນ ໝາຍເຖິງສີເຫຼືອງ.
ແລະສີເຫຼືອງເປັນສີທີ່ເດັ່ນຢ່າງຍິ່ງໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງນັກຮົບເຫຼົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນ ຄຳບັນຍາຍນີ້, ຕາມທັດສະນະນີ້,
ກໍ່ຈະກົງກັບເຄື່ອງແບບຂອງພວກເຕີກຢ່າງແມ່ນຍາ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສີເດື່ອງ ຫຼື ສີເດື່ອງເຂັ້ມ, ສີຟ້າ, ແລະ
ສີເຫຼືອງ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ຫົວຂອງມ້າມີຮູບລັກຄ້າຍຄືຫົວສົງໃຕ ເພື່ອສະແດງເຖິງກຳລັງ, ຄວາມກ້າຫານ,
ແລະ ຄວາມດຣຸ້ຍຂອງພວກມັນ; ຂະນະທີ່ສ່ວນທ້າຍຂອງຂັນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສແລ້ວ
ໝາຍເຖິງການໃຊ້ດິນບິນແລະອາວຸດບິນເພື່ອຈຸດປະສົງໃນສົງຄາມ,
ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນຫາກໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃຊ້ໃໝ່.
ເນື່ອງຈາກພວກເຕີກຍັງອາວຸດບິນຂອງພວກເຂົາໃນຂະນະຂີ້ມ້າ, ມັນຈຶ່ງຈະບາກົດແກ່ຜູ້ເບິ່ງທີ່ຢູ່ໄກວ່າ ໄຟ,
ຄວັນ, ແລະ ກຳມະຖັນ ໄດ້ຟຸ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງມ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນພາບປະກອບທີ່ແນ່ນອນ.”

“ກ່ຽວກັບການໃຊ້ອາວຸດບິນຂອງພວກຕວກໃນການຍົກທັບຕໍ່ຕ້ານ Constantinople, Elliott (Horae Apocalypticæ, Vol. I, pp. 482–484) ໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:—‘ການສັງຫານມະນຸດສ່ວນຫຼາຍສາມ ຄື ການຕີອົງ Constantinople ໄດ້, ແລະໂດຍຜົນຕາມມາ ຄື ການທຳລາຍອານາຈັກກຣີກ, ນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງດ້ວຍ “ໄຟ ແລະ ຄວັນ ແລະ ກຳມະຖັນ,” ຄື ບິນໃຫຍ່ ແລະ ອາວຸດບິນຂອງ Mahomet. ບັດນີ້ ເວລາໄດ້ລ່ວງໄປແລ້ວຫນຶ່ງພັນຫນຶ່ງຮ້ອຍປີກວ່າ ນັບແຕ່ການສ້າງຕັ້ງນະຄອນນີ້ໂດຍ Constantine. ຕະຫຼອດໄລຍະເວລານັ້ນ, Goths, Huns, Avars, Persians, Bulgarians, Saracens, Russians, ແລະແມ່ນກະທົງພວກ Ottoman Turks ເອງ, ໄດ້ທຳການຈູ້ຈຸມຢ່າງເປັນສັດຕູ ຫຼື ລ້ອມເມືອງນີ້ໄວ້. ແຕ່ບໍ່ມີປາການຂອງນະຄອນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດຕິຕຽກໄດ້. Constantinople ຈຶ່ງຍັງຄົງຢູ່ ແລະອານາຈັກກຣີກກໍຄົງຢູ່ກັບນາງດ້ວຍ. ເຫດນີ້ເອງ ຈຶ່ງເປັນທີ່ມາແຫ່ງຄວາມພະດົນພະວາຍຂອງ Sultan Mahomet ທີ່ຈະຊອກຫາສິ່ງທີ່ຈະຂະຈັດອຸປະສັກນັ້ນອອກໄປ. “ເຈົ້າຈະຫລໍ່ບິນໃຫຍ່ໄດ້ຫຼືບໍ່,” ນີ້ແມ່ນຄຳຖາມຂອງລາວຕໍ່ຊ່າງຫລໍ່ບິນໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ແປພາສາລາວ, “ໃຫ້ມີຂະໜາດພຽງພໍທີ່ຈະຍົກກຳແພງ Constantinople ໃຫ້ຟັງລົງໄດ້ບໍ່?” ແລ້ວໂຮງຫລໍ່ກໍຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ Adrianople, ບິນໃຫຍ່ກໍຖືກຫລໍ່ຂຶ້ນ, ກອງບິນໃຫຍ່ກໍຖືກຕຽມພ້ອມ, ແລະການລ້ອມເມືອງກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ.”

“ສົມຄວນແກ່ການສັງເກດຢ່າງຍິ່ງ ວ່າ Gibbon, ຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ອະທິບາຍຄຳພະຍາກອນໃນພຣະນິມົດໂດຍບຣູຕົວຢູ່ສະເໝີ, ໄດ້ນຳເຄື່ອງມືໃໝ່ແຫ່ງສົງຄາມນີ້ໄວ້ໃນສ່ວນຫນ້າຂອງພາບທີ່ລາວວາດຂຶ້ນ ໃນບົດບັນຍາຍອັນຄົມຄາຍ ແລະ ຊວນປະທັບໃຈຂອງລາວ ກ່ຽວກັບຫາຍະນະສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກກຣີກ. ເພື່ອຕຽມການສຳລັບເຫດການນັ້ນ, ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດແຫ່ງການປະດິດດົນບິນຂຶ້ນໃໝ່ໃນໄລຍະບໍ່ດົນມານີ້, ‘ສ່ວນປະສົມຂອງດົນປະສົວ, ກຳມະຖັນ, ແລະ ຖ່ານໄມ້,’ ເລົ່າເຖິງການໃຊ້ມັນໃນໄລຍະກ່ອນຫນ້າໂດຍ Sultan Amurath, ແລະ ອີກທັງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນແລ້ວ, ເຖິງໂຮງຫລໍ່ບິນໃຫຍ່ຂອງ Mahomet ທີ່ Adrianople; ແລ້ວໃນລະຫວ່າງຄວາມຄືບໜ້າຂອງການລ້ອມເມືອງນັ້ນເອງ, ລາວບັນຍາຍວ່າ ‘ຫຳຜົນຂອງຫອກ ແລະ ລູກທະນູ ໄດ້ຖືກປະກອບຄູ່ໄປດ້ວຍຄວັນ, ສຽງ, ແລະ ໄຟ ຂອງບິນຍາວ ແລະ ບິນໃຫຍ່;’ ວ່າ ‘ແນວຍາວຂອງກອງບິນໃຫຍ່ຕວກກໍໄດ້ຫັນປາກກະບອກໃສ່ກຳແພງ, ບໍ່ອີ່ມບິນສົບສື່ແຫ່ງຄຳຮາມພ້ອມກັນໃສ່ຈຸດທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດ;’ ວ່າ ‘ບໍ່ອີ່ມຄຸ້ມກັນຊຶ່ງໄດ້ຍືນຍົງມາເປັນຫລາຍຍຸກສະໄໝຕົ້ນທາງຄວາມຮຸນແຮງຂອງສັດຕູ ຖືກຮື້ຖອນທຸກດ້ານໂດຍບິນໃຫຍ່ອັດຕະໂນມັນ, ຊ່ອງແຕກຫລາຍແຫ່ງຖືກເປີດອອກ, ແລະ ໃກ້ປະຕູ St. Romanus, ຫໍສີຫໍຖືກທຳໃຫ້ຮາບກັບດິນ;’ ວ່າ, ເມື່ອ ‘ຈາກແນວຄຳອ່ອນ, ເຮືອຮົບ, ແລະ ຂົວ, ກອງບິນໃຫຍ່ອັດຕະໂນມັນຄຳຮາມຢູ່ທຸກດ້ານ, ທັງຄຳອ່ອນ ແລະ ຕົວເມືອງ, ທັງຊາວກຣີກ ແລະ ຊາວຕວກກີ, ຕົກຢູ່ໃນເມກແຫ່ງຄວັນ, ຊຶ່ງຈະຖືກກຳຈັດໄປໄດ້ກໍແຕ່ໂດຍການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຫລື ການທຳລາຍອັນເປັນທີ່ສຸດຂອງອານາຈັກໂຮມັນ;’ ວ່າ ‘ກຳແພງສອງຊັ້ນຖືກບິນໃຫຍ່ຍິງຈົນຫລຸດລົງເປັນກອງຊາກຫັກພັງ;’ ແລະ ວ່າໃນທີ່ສຸດ ພວກຕວກກີ ‘ພາກັນລຸກຂຶ້ນຜ່ານຊ່ອງແຕກ,’ ‘Constantinople ກໍຖືກຟື້ຟຸ້ນ, ຈັກກະພັດຂອງນາງຖືກຄວາລົງ, ແລະ ສາສະໜາຂອງນາງຖືກຜຸ້ຟຸ້ນຊົດຊາວມຸສລິມຢູ່ບ່ອນລົງໃນຜົງດິນ.’ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ສົມຄວນແກ່ການສັງເກດຢ່າງຍິ່ງ ວ່າ Gibbon ໄດ້ຍົກການຍຶດເມືອງນັ້ນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນການທຳລາຍອານາຈັກນັ້ນ, ໃຫ້ເປັນຜົນຂອງກອງບິນໃຫຍ່ອັດຕະໂນມັນ ຢ່າງເດັ່ນຊັດ ແລະ ຊວນສະດຸດຕາພຽງໃດ. ເພາະສິ່ງນີ້ຄືຫຍັງ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຄຳອະທິບາຍຕໍ່ຖ້ອຍຄຳໃນຄຳພະຍາກອນຂອງເຮົາ? ‘ດ້ວຍສາມສິ່ງນີ້ ຄົນທັງຫລາຍສ່ວນທັງສາມຈຶ່ງຖືກຂ້າຕາຍ, ຄືດ້ວຍໄຟ, ແລະ ດ້ວຍຄວັນ, ແລະ ດ້ວຍກຳມະຖັນ, ຊຶ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງພວກມັນ.”

“ຂໍ້ 18. ໂດຍສາມສິ່ງນີ້ ມະນຸດສ່ວນທັງສາມໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ຄືໂດຍໄຟ, ແລະໂດຍຄວັນ, ແລະໂດຍກຳມະຖັນ ຊຶ່ງອອກມາຈາກປາກຂອງພວກມັນ. 19. ເພາະອຳນາດຂອງພວກມັນຢູ່ໃນປາກຂອງພວກມັນ ແລະຢູ່ໃນຫາງຂອງພວກມັນ; ເພາະຫາງຂອງພວກມັນເໝືອນໆ ແລະມີຫົວ, ແລະໂດຍຫາງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງທຳອັນຕະລາຍ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສະແດງເຖິງຜົນທຳຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງວິທີການສົງຄາມແບບໃໝ່ທີ່ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາ. ກໍໂດຍອາໄສເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານີ້—ດິນບົນ, ອາວຸດບົນໄຟ, ແລະບົນໃຫຍ່—ທີ່ນະຄອນຄອນສະແຕນຕ໌ໃນເປັນຈົງຖືກພິຊິດລົງໃນທຶສຸດ, ແລະຖືກມອບເຂົ້າໄປຢູ່ໃນມືຂອງຊາວເຕັກ.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510–514.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາເຖິງໄພພິບັດປະການທຳລາຍ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໃນຄົນຜ່ານມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕົ້ນຈາກການນອນຫລັບ ພ້ອມດ້ວຍພາລະອັນໜັກໃນຈິດໃຈ. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຖ່າຍທອດຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງແກ່ພົນອົງຊາຍຍິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະນັ້ນເປັນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການເຕືອນແລະການສັ່ງສອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງບາງຄົນຜູ້ກຳລັງສົ່ງເສີມທິດສະດີອັນຜິດພາດ ກ່ຽວກັບການຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະການຊົງກະທຳຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນຜ່ານຕົວແທນມະນຸດ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຊີ້ແນະວ່າ ຄວາມຄັ່ງໄຄ້ຢ່າງສຸດຂັ້ນທີຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາເຄີຍຖືກເອົາໃຫ້ເຜີຍໜ້າ ຮັບມືຖືຈາກການລ່ວງຜ່ານຂອງເວລາໃນປີ 1844 ຈະກັບເຂົ້າມາທ່າມກາງພວກເຮົາອີກໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງຂ່າວສານນີ້, ແລະວ່າ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຜີຍໜ້າຮັບມືກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນິດັ້ວຍຄວາມແນ່ວແນ່ຢ່າງດຽວກັນໃນເວລານີ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຄີຍເຜີຍໜ້າຮັບມືກັບມັນໃນປະສົບການຕອນຕົ້ນຂອງພວກເຮົາ.

“ພວກເຮົາກຳລັງຍືນຍົງເທິງທາງເຂົ້າສູ່ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຂັ້ນສານ. ຄຳພະຍາກອນກຳລັງສຳເລັດລົງ. ປະຫວັດສາດອັນແບກປະຫຼາດແລະເຕັມໄປດ້ວຍເຫດການກຳລັງຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນດາປຶ້ມແຫ່ງສະຫວັນ —ເຫດການທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ຊ້ານກ້ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກສິ່ງໃນໂລກຢູ່ໃນສະພາບບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ບັນດາປະຊາຊາດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂກດເຄືອງ, ແລະການຕຽມການອັນຫຼວງຫຼາຍເພື່ອສົງຄາມກຳລັງຖືກຈັດເຮັດຂຶ້ນ. ຊາດໜຶ່ງກຳລັງວາງແຜນຕໍ່ຕ້ານອີກຊາດໜຶ່ງ, ແລະອານາຈັກໜຶ່ງຕໍ່ຕ້ານອີກອານາຈັກໜຶ່ງ. ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເລັ່ງເຂົ້າມາຢ່າງຍິ່ງ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນບັນດາປະຊາຊາດກຳລັງລະດົມກຳລັງຂອງຕົນເພື່ອສົງຄາມແລະການນອງເລືອດ, ຄຳບັນຊາທີ່ມີແກ່ບັນດາທຸດສະຫວັນຍັງຄົງມີຜົນບັງຄັບຢູ່ ໃຫ້ພວກເຂົາຍຶດຫມັ້ນລົມທັງສີ່ໄວ້ ຈົນກວ່າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ.” Selected Messages, book 1, 221.